

ΦΟΙΒΟΣ

ΕΠΙΜΗΝΙΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗ

ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΙΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΧΕΙΡΟΥ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΝ ΕΛΛΕΙΡΦΕΙ ΙΑΤΡΟΥ
ΥΠΟ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΠΑΡΡΑ

Βιβλίον συν. προπλ. ρ. 5. Διὰ τὸ ἔξωτ. 5.50 μετὰ τοῦ Παραφοίτου καὶ Ἠλίου
ΕΤΟΣ ΙΘ'. — Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Σεπτεμβρίου 1897. — ΑΡ. 9.

Μὴ δυνάμενος νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαριστίας μου ἰδίᾳ ἐκά-
στη τῶν συλληπτῶν μου εἴτε προσωπικῶς, εἴτε τηλεγρα-
φικῶς, εἴτε ταχυδρομικῶς πολυσυληθῶν φίλων καὶ συγγενῶν ἐπὶ
τῷ θανάτῳ τῆς προσηλυτῆς μου συζύγου Καλλιόπης εὐχαριστῶ
αὐτοὺς ἀπὸ τῆς βαρυκαρδίας καρδίας διὰ τοῦ παρόντος εὐχα-
ριστηρίου.

ΥΓΙΕΙΝΑ ΑΝΑΛΗΚΤΑ

Ἐν Παισίοις τὸ ἔαρ ἐστὶ τὸ μᾶλλον θανατηφόρον ὡς πρὸς
τὰς ἄλλας ὥρας τοῦ ἔτους. Τὸ μέγιστον εἶνε κατὰ τὸν Μάρτιον,
καὶ τὸ μικρότερον κατὰ τὸν Σεπτέμβριον. Οἱ φθισικοὶ θνήσκουσι
μᾶλλον κατὰ τὸ ἔαρ. Παρ' ἡμῖν ἡ μᾶλλον θανατηφόρος ὥρα εἶνε
τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον, ἡ ἐλαγίον εἶνε ὁ χειμὼν.

Ἐν Πελγίοις ὁ χειμὼν εἶνε ὁ μᾶλλον θανατηφόρος.

Ἐν Γερμανίᾳ τὸ θέρος.

Τὸν χειμῶνα πρέπει νὰ τρώγωμεν πολὺ καὶ νὰ πίνωμεν ἐ-
λαφρὸν ὕδωρ καὶ οἶνον ἀραιῶτον (ἀνέρωτον). Νὰ τρώγωμεν κρέας
ὀπτὸν (ψητὸν) καὶ ἄρτων.

1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1897

Περὶ τὰς ἀρχὰς ἐκάστης ἐποχῆς τοῦ ἐτους οἱ ἄνεμοι ἢ αὐ-
ζονται ἢ παύονται καὶ αἱ νόσοι κρίνονται ἢ πρὸς τὸ χεῖρον ἢ πρὸς
τὸ βέλτιον. (Ἱπποκρ.) (Ἀριστ.)

Κατὰ τὰς ἐποχὰς ταύτας δὲν πρέπει νὰ λαμβάνη τις ἐμε-
τικόν. (Ἱππ. ἀφορ.) (Στοβαῖος).

Δύο πράγματα ἐπιρρεάζουσι κυρίως ἐπὶ τῆς υγιείας τοῦ ἀν-
θρώπου. Τὰ ἐκπεριττόμενα ἐκ τοῦ σώματος διὰ τῆς ἀδύλου δια-
πνοῆς, τῶν περιττωμάτων, τῶν ἐκκρίσεων οὐρῶν καὶ τοῦ σπύλου
κλπ. καὶ τὰ εἰσερχόμενα διὰ τοῦ στόματος, διὰ τῆς εἰσπνοῆς
καὶ τῆς ἀπορροφήσεως διὰ τῶν πόρων τοῦ δέρματος.

Ἀμφότεραι αἱ λειτουργίαι αὗται πρέπει νὰ γίνονται κα-
νονικῶς κατὰ φύσιν ἵνα διατηρῆται ἡ υγίεια.

Ὁ Ἱπποκράτης (π. διαίτης) λέγει τάδε:

Ἄμφιστοι δὴ χρὴ τοῦ χειμῶνος καθαρὰ ἱμάτια.

Ὁ Γάλλος Περσὺ ἐποίησε τόδε τὸ πείραμα πρὸς βεβαίω-
σιν τῆς ἐπιρροῆς ἐπὶ τῆς υγιείας τῶν διαφόρων ὑφασμάτων. Ἐ-
λαβε τεμάχια ὑφάσματος ἐκ βάρβακος, μαλλίων, μετάξης, λί-
νου, ἐνέβρεξε ταῦτα δι' ἀπεσταγμένου ὕδατος καὶ ἐπὶ τῆς αὐ-
τῆς θέσεως ἔθηκεν ἕκαστον πρὸς ἐξάτμισιν τοῦ ὑγροῦ, καὶ εὔρεν
ὅτι τὸ ἐκ λίνου ἐστέγνωσε ταχέως, εἴτα τὸ ἐκ βάρβακος, εἴτα τὸ
μάλλινον, ἡ δὲ φλανέλλα τρις ἰσχυρότερον. Δῆλον ἐκ τού-
του ὅτι ἡ φλανέλλα διατηρεῖ πολὺ τὴν ὑγρασίαν ἐπὶ τῆς σαρκὸς,
τὸ δὲ λίνον πολὺ ὀλίγον καὶ εὐλογον ἐστὶ τὸ φορεῖν κατάσαρκα
λίνον ἢ βαμβάκερον ἔνδυμα καὶ ἐπ' αὐτοῦ τὴν φλανέλλαν.

Ἡ πολὺ μαλακὴ κλίμη ἐκνευρίζει τοὺς νέους, καθίστησι
τούτους μαλθακοὺς, ἐξαθνεῖ τοὺς μῦς καὶ τὴν θρέψιν, ἐλαττώνει
τὴν ἀρεθὴν πρὸς τὸ τρῶγειν καὶ δυσπεψίαν ἐπιφέρει.

Τὰ ἐνδύματα φορούμενα διαρκῶς ρυπαίνονται ἐκ τῆς ἀδύλου
διαπνοῆς καὶ τοῦ ἱρώτος καὶ ἐκ τῶν ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας κονι-
ορτῶν. Τὸ ἐξέσαρκον (ὑποκάμισον) τὸ ἐκ βάρβακος ἢ λίνου πρέ-
πει νὰ ἀλλάσσεται τοῦλάχιστον ἀπαξ καθ' ἑβδομάδα.

Τὰ χροστά καὶ ποχέα ἐνδύματα, τὰ μεταξωτά, τὰ βελού-
δινα οὐδὲν ὡς καθαρίζονται διὰ μόνης τῆς πλύσεως· πρέπει κα-
λῶς καὶ συνεχῶς νὰ ἀερίζονται.

Ἡ καθαριότης ἀνέκχθη ἐθεωρήθη ὡς μέγα συντελεστικὸν
εἰς τὴν διατήρησιν τῆς υγιείας καὶ ἐτιμᾶτο ὡς θεῖον δῶρον.

Φύσει τῆς γυναικὸς τὸ σῶμα παρέχει ἀκαθαρσίαν περισσο-
τέρην τοῦ ἀνδρός, διὰ τοῦτο θεωρεῖται μέγα πλεονέκτημα τὸ
εὐώδες καὶ καθαρὸν σῶμα τῆς γυναικὸς. Δοξάζουσιν ὅτι τὰ ἐμμη-
να (καταμήνια) αὐτῆς συντελοῦσι πρὸς τὴν καθαριότητα καὶ τὸ
εὐώδες τῶν ἀτμῶν τῆς ἀδύλου διαπνοῆς. Διὰ τοῦτο κοινῶς κα-
λοῦνται καὶ ὁ α ρ σ ι ς. Εἰς τοῦτο συντελεῖ ἡ τάξις τῆς ἐλευσεως
τῶν ἐμμήνων.

Ὁ σοφὸς Βάκων λέγει ὅτι ὠφελεῖ εἰς μὲν τὴν ψυχὴν ἡ χρη-
στοθήσια, εἰς δὲ τὸ σῶμα ἡ καθαριότης.

Τὰ χλιαρὰ λουτρά συντελοῦσι πρὸς εὐπεσίαν, διότι αὐξά-
νουν τὴν ἀδύλου διαπνοήν. Ἡ δὲ καλὴ ἀδύλος διαπνοὴ εὐπεσίαν
ποιεῖ. Καὶ ὁ μέτριος περίπατος, ἡ χαρὰ, τὸ χαρίεν πρόσωπον,
ἡ εὐχαρίστησις πάντα ἐπιφέρουσιν εὐπεσίαν· διότι αὐξάνουσι τὴν
ἀδύλου διαπνοήν. Φειδρότης προσώπου υγιείας σημειοῖ. Ἡ δὲ ἐ-
πίδρασις γίνεται, ὅταν συναισθανθῇ τις ὅτι ἀγαθὸν ποιεῖ.

~~~~~

ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

ΠΕΡΙ ΩΝ

Τὰ μάλλον εὐχρηστά εἰσὶ τὰ ὡὰ τῆς ὀρνίθος· ἐπαινοῦνται
δὲ τὰ ὡὰ τῶν φασιανῶν, ἀλλ' εἰσὶ πολὺ σπάνια. Τὰ ὡὰ τῆς νήσ-
σης (πακίς), τῆς ἰνδικῆς ὀρνίθος (κούρκας, γάλλισσας), τῆς χή-
νας, εἰσὶ βαρύτερα τῶν ἄλλων. Τὰ δὲ τοῦ Ταῦ ἦσαν ἐπιζήτητα,
παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις.

Τὰ ὡὰ συνίστανται ἐκ δύο διαφορετικῶν ὡλῶν ἐκ τοῦ λευ-
κώματος καὶ ἐκ τοῦ κρόκου.

Τὸ λευκίωμα τρωγόμενον ὑγρὸν ἢ στερεόν, εἶναι πολὺ δύσπε-
πτον, καὶ ὀλίγον θρεπτικόν. Ὁ κρόκος ὅμως, μάλιστα νεαροῦ
ὡοῦ, τρωγόμενος βρασμένος ὑπὸ μελώδη κατίστασιν, ὥστε τὸ
λευκίωμα νὰ ἐνυῖται μετὰ τούτου, εἶναι πολὺ ὑπερπτος, θρεπτικόν,
καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ ἐξαιρετικώτερα τροφή, διότι τρέφει πολὺ καὶ
ἀφήνει ὀλίγα περιττώματα εἰνε εὐκόλιος, ὠφελεῖ τοὺς ἐντερικοὺς
καὶ ἐν γένει τοὺς πάσχοντας ὑπὸ ἡπατικῶν διαθέσεων. Τὰ δὲ ὡ-
πόλοιπα μετὰ τὴν βράσιν μέρη ἡμιδιαφονῇ καὶ ἡνωμένα μετὰ

ζώδους ὕλης, εἰσὶν ἀπορριπτή· διότι εἰσὶν ἐπιπλασθή, ὡς δύσπι-
πτα. Ὁ Γριβάσιος λέγει. ὅτι διὰ τὸ μὴ πηξῶσι τὰ ὡὰ κρέπει
τὰ ἄντικλην τις βράχον· Κατὰ τὸν Ἱπποκράτην τὰ ὡὰ τῶν
δρυϊδίων τρέφουσι καὶ ἐκγονοῦσι τὸ σῶμα (περὶ Διαίτης Β'). Ἐάν
ὅμως ὁ κρόκος διὰ τῆς θερμότητος ᾗνε στερεός, τότε ἀποκαθί-
σταται δύσπεπτος, καὶ ἐπιπλασθῇ· ὅθεν τὰ σφιγκτά καὶ τιγα-
νιστά ὡὰ εἰσὶν ἐπιπλασθῇ· τοῦτο καὶ Παῦλος ὁ Ἀλγινίτης (Α.
πγ.) λέγει· ἀπάντων δὲ ροχῆρῶτατα τὰ τιγανιστά.

Ὁ κρόκος μεμιγμένος μετὰ θερμοῦ ὕδατος, σακχάρου, καὶ
ἀνθονέρου, παράγει γαλακτωμα, ὅπερ εἶνε ἐξαιρετον θρεπτικόν,
καὶ καταπραυντικὸν διὰ τοὺς ἐρεθισμοὺς τοῦ στομάχου· ὀνομάζε-
ται δὲ τοῦτο Ὁρνιθεὶς γάλα.

Ὁ κρόκος συνίσταται ἐξ ὕδατος, ἐκ λευκώματος, ἐξ ἐλαίου
γλυκυτάτου ἀρώμου, καὶ ἐξ ὕλης τινὸς χρωματιστικῆς. Ὁ
κρόκος καὶ τὸ λεύκωμα ἐμπεριέχουσι θεῖον· ἐξ οὗ προέρχεται
ἡ θειώδης ὁσμὴ τοῦ ὡοῦ, καὶ τὸ μελανισμα τῶν ἀργυρῶν καὶ
σιδηρῶν σκευῶν.

ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΚΑ

Περὶ τῆς ὁλοσώμου κινήσεως τῶν ζώων.

Ὁ μηχανισμὸς τοῦ σώματος τοῦ ζώου εἶνε πολυπλοκώτερος
τοῦ τοῦ φυτοῦ, καὶ πόσον μάλλον, ὅσον τὸ ζῶον ἐντε-
λέστερον ἐστὶ. Τὸ ζῶον εἶναι μεταβατικόν καὶ αὐτοκίνητον, τὸ δὲ
φυτὸν εἶναι ἀκίνητον διατηροῦν τὴν ἀκίνησιν του. Τὸ ζῶον
μεταβαίνει πρὸς εὐρεσιν καὶ ἐκλογὴν τροφῶν, ἐνῶ τὸ φυτὸν ἐκ-
μυζᾷ τὰς τροφὰς του ἐκ τῶν πέριξ.

Τὸ ζῶον δὲν ἐκμυζᾷ τὰς τροφίμους ὕλας ἐκ τῶν ὀ-
ρυκτῶν ὕλων διὰ τὸν ὁργανισμὸν του ὡς ποιεῖ τὸ φυτὸν, ἀλλὰ
ἐκλέγει ταύτας, αἵτινες ἴσως νὰ ᾧσιν ὁργανικαί, ἢ ζωϊκαί,
προερχόμεναι ἐκ φυτῶν ἢ σαρκῶν ζώων, τὰς ὁποίας ἐπιζητᾷ
καὶ διακρίνει ἐκ τῶν πρὸς τροφὴν χρησίμων ὕλων καὶ τὰς ὁποίας
τροποθετεῖ ἐν τῷ στομάχῳ.

Πρὸς τὴν λειτουργίαν ταύτην ὑπάρχουσι καὶ ἐν τῷ ζῳῳ ὅργανα
ἴδια, τὰ ὁποία εἰσὶν τοποθετημένα ἐν ἰδίῳ τόπῳ ἐπὶ τοῦ σώμα-
τος καὶ ἐνεργῶν ἀνεξαρτήτως τῆς ζωϊκῆς δυνάμεως πρὸς χρῆσιν
τῆς τροφῆς.

Ὅθεν διακρίνονται καὶ κατὰ τοῦτο ὅσα εἴδη ἐνεργειῶν, καὶ ἐ-
νεργειῶν τῶν ἐν ὧν καὶ κινήσεως τῶν ἐν ὧν.

Ἡ αὐτοκίνητος δυνάμις τῶν ζώων ἐκπηγάξει ἐκ τῆς ζωϊ-
κῆς δυνάμεως, ἥτις ὀδηγεῖ αὐτὰ πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς
τροφῆς. Ἡ δὲ ἐκμύζησις τῶν φυτῶν γίνεται δι' ἰδίαν ὁργάνων
τροφῆς. Ἡ δὲ ἐκμύζησις τῶν ἐν εἰσφέρονται αἱ ὕλαι τῶν τροφῶν
ἐν τῇ ρίζῃ κειμένων, δι' ὧν εἰσφέρονται αἱ ὕλαι τῶν τροφῶν
ἐντὸς τοῦ διοργανισμοῦ, ἐνθα διὰ ἰδίας τινὸς δυνάμεως καλου-
μένης ἐξομοιωσέως καὶ ἐκπορευομένης ἐκ τῆς ζωϊκῆς
ζωηροῦνται καὶ καθίστανται ἀρμόδια πρὸς ἐξομώσιν καὶ θρέ-
ψιν τοῦ φυτοῦ κατὰ τὰ διάφορα μέρη αὐτοῦ. Ὅπως φέρεται ἡ
τραφὴ διὰ κυκλοφορίας ἐν ὑγρῇ καταστάσει εἰς τὰ διάφορα μέ-
ρη, ἐνθα ἔλκεται διὰ τῆς ζωϊκῆς συνοχῆς καὶ συσσωματοῦται.

Ἡ τοιαύτη κίνησις τῆς ζωϊκῆς ὕλης διὰ τῆς ζωϊκῆς δυνά-
μεως ἐκμυζᾷ καὶ ἐλατύνει τὴν ἀναλόγῳ τῆς ἐντελέξεως ἐν
τοῖς πόροις τοῦ φυτοῦ καὶ ἐπὶ τῇ ἐπιφανείᾳ αὐτοῦ πρὸς ἀθάρους
ὕλης θερμογόνου, ἡλεκτριζοῦ, φωτός, καὶ τ. ὅλ. Ὅθεν ἐπειδὴ ἐν πάσῃ
μηχανῇ ὅσον ζωηρότερα εἶναι ἡ κινητικὴ δυνάμις αὐτῆς, τόσοι
ζωηρότερον κινεῖται καὶ ἐκπληροῖ τὰ σκοπὰς τας, οὕτω καὶ ἐπὶ
τῆς τοῦ φυτοῦ μηχανῆς, ὅταν ἡ αὐτόματος κίνησις τῶν ἀτόμων,
εἶναι ζωηρότερα, διὰ τῆς ζωϊκῆς δυνάμεως, τόσοι αὐτὸ εἶναι ζωη-
ρότερον.

Ὅπως γίνεται καὶ εἰς τὰ ζῳα. Ἐπειδὴ δὲ πᾶσα ἐνέργεια
τῆς ζωϊκῆς δυνάμεως ἀποβλέπει τὴν διετήρησιν τῆς ὑπάρξεως,
διὰ τῆς δυνάμεως ταύτης—δηλ. τῆς διαγνώσεως τοῦ συντελεστο-
κοῦ ὑπὲρ τῆς ζωϊκῆς δυνάμεως—τόζῳον φέρεται καὶ κινεῖται διὰ
τῆς θελήσεως· διότι ἡ θέλησις εἶναι δυνάμις πρὸς ἐπι-
ζητήσιν καὶ διάγνωσιν τῶν πέραν τοῦ σώματος τοῦ ζώου χρη-
σίμων πρὸς τὴν ζωὴν. Τοῦτου εἵκεν τὸ ζῶον κινεῖται ἀπὸ θέσεως
εἰς θέσιν πρὸς ἐπιζήτησιν καὶ ἀνεύρεσιν τοῦ χρησίμου, ὅπερ δια-
γιγνώσκει δι' ἐνστικτοῦ τινος αἰσθητικῶς τερνοῦ, ἐν ᾧ τὸ ἐπι-
πλασθῆς ἀποφεύγει δι' ἀντιθέτου αἰσθητικῶς. Ὅπως γίνεται χρῆ-
σις τῶν πρὸς λήψιν ὁργάνων καὶ εἰσχωγῆν τῆς χρησίμου ὕλης ἐν
τῷ στομάχῳ, ἐνθα καταργάζεται προηγουμένως δι' ἰδίας δυνά-
μεως τῆς πεπτικῆς, καὶ ἐκείθεν μεταβαίνει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς
ζωϊκῆς δυνάμεως πρὸς θρέψιν καὶ ἀντικατάστασιν.

Ὅσον λοιπὸν αἱ ἐκλεγόμεναι ὕλαι εἰσὶν ἐξ ἐντελεστέρας
ζωϊκῆς ὑπάρξεως, τόσοι εὐκολώτερον γίνεται καὶ ἐν τῷ στομά-
χῳ καταργασίᾳ πρὸς τροφὴν. Ὅθεν αἱ μὲν ὀρυκταὶ ὕλαι ὡς στε-

ροόμεναι ζωϊκῆς δυνάμεις, εἶνε ἡτόν χρησίμοι τῶν φυτικῶν πρὸς θρέψιν αἱ δὲ φυτικαὶ ἦτον τῶν ζωϊκῶν.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠

ΘΥΜΑΡΗ

Η ΑΠΟΚΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ

Τὰς πλείστας γνώσεις καὶ ιδέας ὁ ἔμφρων ἄνθρωπος ἀποκτᾷ ἐκ ξένης πείρας διὰ τῶν διδασκάλων καὶ τῆς μελέτης, ὀλίγας ἀποκτᾷ ἀφ' ἑαυτοῦ φιλοσοφῶν διὰ τοῦ σκέπτεσθαι καὶ τῆς κρίσεως. Οὕτως ἔχουσιν οἱ σπουδαῖοι, οἱ πεπαιδευμένοι καὶ οἱ σοφοὶ ἄνδρες.

Ὁ τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι διαφέρει παρ' ἑκάστῳ· ἕκαστος ἔχει ἴδιον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, ἀναλόγως τῆς δυνάμεως τοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι ιδέας καὶ πράγματα, ἐκ τούτου διαφέρει καὶ ὁ τρόπος τοῦ κρίνειν, τοῦ ἐννοεῖν καὶ ἐκτελεῖν.

Ἐκ τούτων γεννῶνται αἱ διαφοροὶ δοξασταί, τὰ διέφορα δόγματα, ὁ τρόπος τοῦ λαλεῖν καὶ τοῦ καλῶς συμπεριφερῆσθαι.

Ἡ διδασκαλία, ἡ ἀγωγή, καὶ ἡ μελέτη τροποποιεῖσιν τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι, ὥς τὰ ἐκ τούτου παρεπόμενα.

Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἐβραγγελίου γενομένη παρὰ τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν διδασκάλων εἰλικρινῶς καὶ μετὰ παραδειγμάτων μεγάλως δύναται νὰ διαπλάσῃ πρὸς τὴν ἀρετὴν τὸν ὄχλον.

Η ΞΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ Γ'ΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Ἡ διὰ τοῦ σώματος ἐργασία γινομένη διαρκῶς διὰ ὑλικῶν σωματικῶν ὀργάνων κουράζει καὶ φύσει ἀπαιτεῖ διακοπὴν καὶ ἀνεπαυσιν, μεθ' ἧν τὰ ὄργανα ἀναλαμβάνουσιν τὴν ὥρισθεῖσαν ὑπὸ τῆς φύσεως λειτουργίαν ἀναλόγως πρὸς τὴν ἡλικίαν. Διὰ τοῦτο ἐπεινοήθησαν αἱ ἐορταὶ διὰ τοὺς τοιοῦτους, καθ' ἃς σχολάζουσι πρὸς ἀνάπαυσιν.

Ἡ διὰ τοῦ πνεύματος ἐργασία, ὅσον διαρκῶς καὶ ἀν' γίνεται οὐ κουράζει τὸ σῶμα, παρὰ μόνον τὴν διάνοιαν, ἥτις ἀπαιτεῖ ὀλίγον χρόνον ἀνεπαυσιν δ' ἀποικίλης πνευματικῆς ἐργασίας. Διὰ τοῦτο ἡ τοῦ σώματος ἐργασία δὲν ἔχει ἐορτάς καὶ σχολὴν καὶ διὰ τοῦτο ἡθρησκευτικὴ ἐργασία νηρὰ οὔσα γίνεται καὶ

ἐν ἡμέραις σχολῆς, καὶ πάσῃ ἄλλῃ πνευματικῇ ἐργασίᾳ γίνεται ἐν σχολαῖς δι' ἀγορεύσεων, συζητήσεων κλπ.

ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ

Ὁ χαμαιλέον καὶ ὁ πολύπους (ὀκταπόδι) μεταβάλλουσι τὴν χροὶν κατὰ τὰς περιστάσεις, καθάπερ καὶ ἄνθρωποι τινες, οἵτινες ὑποκρίνονται καὶ μεταβάλλονται κατὰ τὰς περιστάσεις. Ὁ Πλούταρχος (αἰτι. φ.) ὁμολογεῖ τοῦτο λέγων:

» οἷον πολύποδος νόον ἔχει πολυχρόου, ὃς ποτε πέτρῃ ἐκ-
» προσομιλήσει, τοῖς ἰδεῖν ἐφάνη.»

ΑΡΧΟΜΑΝΙΑ

Ἡ ἀρχομανία εἶνε ἐμφυτον πάθος, τὸ ὁποῖον ἀδιαλείπτως βασανίζει τὸν ἀρχομανῆ. Οὗτος οὐδὲν διακρίνει καλὸν ἐκ τοῦ κακοῦ, οὔτε ἀρετὴν ἐκ τῆς κακίας· ἐνεκεν τῆς ἀρχομανίης πάντων χρᾶται καὶ καταχρᾶται. Ὁ ἀρχομανὴς δὲν ἠξεύρει τὴν φίλαν. Ἐχθρόν καὶ φίλον εἰς ἴσην μοῖραν θέτει, ὅταν πρόκειται περὶ συμφέροντος.

Ὁ ἀρχομανὴς εἶνε ἐπιβλαβὴς πάντοτε. Δυστυχὴς ἡ κοινὴ νία ἡ ἔχουσα ἀρχοντας καὶ προϊσταμένους ἀρχομανεῖς.

ΠΑΝΤΟΙΑ

Ἡ Γαλλικὴ λέξις impermeabilité μετεφράσθη ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν λέξιν Ἀδιαχώρητον. ἔχει δὲ οὕτως «Ἀδιαχώρητον (impermeabilité) λέγεται εἰς τὴν φυσικὴν ἡ ἰδιότης, τὴν ὁποίαν ἔχουν σώματά τινα νὰ μὴ διαπερῶνται ὑπὸ τῶν ὑγρῶν· αἰτιουτοτρόπως τὰ μέταλλα καὶ τὰ ὄρυκτά εἶνε ἀδιαχώρητα. «Ἡ ἀντίθετος ἰδιότης τῶν σωμάτων εἶνε τὸ διαχωρητόν.» κτλ.

Ἄλλ' εἰς τὴν Φυσικὴν Ἀδιαχώρητον λέγεται ἡ ἰδιότης, τὴν ὁποίαν ἔχει πᾶν σῶμα τοῦ νὰ μὴ ἀφίνη νὰ χωρῇ ἄλλο ἐκεῖ ὅπου κεῖται αὐτό, δηλαδὴ δύο σώματα δὲν δύνανται νὰ κατέχωσι ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν τόπον· οὕτω καὶ ὁ Ἀριστοτέλης λέγει· «σῶμα διὰ σώματος χωρεῖν οὐ δύναται.»

ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην τὸ ἀδιαχώρητον λέγεται Γαλλιστὶ

impenetrabilité και οὐχὶ impenetrabilité, καὶ ὑπὸ τὴν λέξιν ταύτην οἱ Ἕλληες φυσικοὶ παραστήσαντες τὸ ἀδιαχώρητον.

Impenetrabilité κατὰ τὴν φυσικὴν λέγεται ἡ ιδιότης, τὴν ὁποῖαν ἔχουσι τινὰ σώματα τοῦ να μὴ διαβρέχωνται ἢ διαπερῶνται ὑπὸ ἄλλων σωμάτων· οὕτως λέγονται impenetrables ὑφίσματα τὰ τινὰ, μὴ διαπερῶμενα ὑπὸ τῆς βροχῆς, ἥτοι μὴ διαβρεχόμενα· ἄρα ὑπὸ τὴν ἐννοίαν ταύτην impenetrabilité σημαίνει τὸ ἀδιαβρόχον· ἀλλὰ ἡ φυσικὴ ἐξέτεινε τὴν σημασίαν ταύτην ὅχι μόνον ὡς πρὸς τὸ μὴ διαβρεχόμενον ὑπὸ τοῦ ὕδατος, ἀλλὰ καὶ ὑπαντὸς ἄλλου σώματος μὴ διαπερῶμενον π. χ. τὸ φῶς ὡς σῶμα διαπερᾶ ἐν ταῦτοις ὡς πρὸς τὸ φῶς λέγεται ἡ ἑλὸς permeable καὶ ὡς πρὸς τὸ ὕδωρ impenetrable. Ἰπὺ τὴν γενικὴν ταύτην ἐννοίαν ἡ impenetrabilité λέγεται Ἑλληνιστὶ Δυσμάνες, καὶ οὐχὶ ἀδιαχώρητον, οὕτε ἀδιαβρόχον· διότι μ. α. ν. ὁ ν. λέγεται πᾶν σῶμα πορώδες, καὶ διαπερῶμενον ὑπ' ἄλλου, ὅντος ἢ στερεοῦ ἢ ὑγροῦ ἢ πνεύματος· ἡ δὲ ιδιότης αὕτη καλεῖται Μανότης· λέγεται δὲ καταχρηστικῶς ἡ Μανότης ὑπὸ τινων νεωτέρων καὶ διαχωρητόν· ἀντιλοιοῦν τῆς λέξεως ἀδιαχώρητον τεθήτω ἡ λέξις Δυσμάνες.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΕΡΚΟΦΟΡΟΙ

Ἀπὸ πολλῶν αἰώνων διατηρεῖται ἰδέα ὅτι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἔχοντες οὐρανὸν ὁ Τούρνος ἀναφέρει ὅτι ἀπῆλθον τοιοῦτους ἀνθρώπους ἐπὶ τῶν Θουβελίων ὁρέων· ἐν Ἀφρικῇ ὑπάρχει ὡσαύτως φυλὴ τοιαύτη, καλουμένη Νιαμνιάμ· ἐν δὲ τῇ Μεσημβρίῃ ἡ Ἀμερικῇ εἰσὶ δύο φυλαὶ ἡ Γαυαμάς, καὶ ἡ Οὐρίνας, αἵτινες εἰσὶν πολλοὶ μικρὸς μωροὶ· ὁμοιάζουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι μὲ τοὺς Νάνους. Αἱ ἀλλόκοτοι αὗται φυλαὶ εὐρίσκονται εἰς τὰς ἐρήμους, δι' ὧν διέρχεται ὁ ποταμὸς Ζαπούρας, ὅστις ἀποτελεῖ μέρος τῶν κλάδων τοῦ ποταμοῦ Ἀμαζόνα.

Οἱ ἔχοντες οὐρανὸν ἄνθρωποι ἀναγκάζονται, κατὰ τὰς μαρτυρίας τοῦ Βεδδὲλ καὶ τοῦ Αικιδόη, νὰ κόπτωσι τὴν οὐρανὸν των ἵνα ἐμποδίσουσιν τὴν υπερβάλλουσαν αὐξήσιν ταύτης· ἀφίχονται μάλιστα μόνον μιᾶς καὶ ἡμισείας σπιθμῆς. Ἀπόστολος τις λατίνος εἶδεν τοιοῦτον ἄνθρωπον τὸ 1738, ὁ δὲ Βαίνας ἀναφέρει ὅτι τοιαύτη φυλὴ ὑπάρχει καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν Ζουρούα. Ὁ δὲ ἱστορικὸς Βαστάρδ ἀναφέρει ὅτι τοιαύτη τις φυλὴ κερκοφόρος ὑπῆρχε καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ 1552, οἱ δὲ τοιοῦτοι Ἀγγελοὶ ὀνομάζοντο τότε κερκωτοί, οἵτινες ἦσαν οἱ ἀνδρείοτατοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΡΙΘΜΟΝ 3.

Τὸ 1833 ἀφίκετο ὁ πρῶτος Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Ὁθων.

Τὸ 1841 ἀπεβίωσεν ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης ἐκ συγκοπῆς ἐνεῖεν χαρὰς διὰ τὰς ἐκτάκτους περιποιήσεις παρὰ τοῦ Βασιλέως Ὁθωνος ἐν τινι χωρῇ ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, φέρον τὸν βαθμόν ἀντιστρατήγου. Ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ἐπέτυχε ἄπας ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας.

Τὸ 1843 ἐνεκακλήρωθη ἡ Ριζάρειος Σχολή.

Τὸ 1843 ἐφορολογήθησαν τὰ παιγνίδια.

Τὸ 1843 ἤρξατο ἡ ἰδρύσις τοῦ Βασιλικοῦ Λυκείου.

Τὸ 1843 ὁ Βασιλεὺς Ὁθων προσέφερεν ἐκ τοῦ ἰδίου ταμείου 200,000 δραχμὰς ἵνα γίνῃ τὸ ἰσχύγιον τῶν ἐξόδων καὶ ἐσόδων τοῦ Κράτους.

Τὸ 1843 διωργανώθη τὸ δὲ σῶμα τοῦ ἱππικοῦ εἰς δύο μοῖρας Ἀ τ τ ι κ ῆ καὶ Ἀ ρ γ ο λ ι κ ῆ. Ἀμφότεραι ἀπετέλεσαν ἐν σῶμα ἱππικοῦ ὑπὸ τὸν τίτλον κ ρ ι σ τ ρ α λ ο γ χ ι σ τ ῶ ν. Ἐσχηματίσθη τὸ πυροβολικὸν εἰς πεδινὸν καὶ ὄρεινόν. Συνέκειτο ἐκ δύο κανονοστοιχιῶν. Τὸ πεζικὸν συνέκειτο ἐκ 4 ταγμάτων.

Τὸ 1843 Ἰουλίου 3 ὁ Ὁθων ὑπερβίβη παρὰ τοῦ λαοῦ, ἀρχηγούντος τοῦ Καλλέργη νὰ υπογράψῃ τὸ Σύνταγμα καὶ αὐθιμὲρὸν συνεκλήθη Ἑθνοσυνέλευσις. Ἡ ἡμέρα αὕτη καθιερώθη ὡς ἐθνικὴ εορτὴ καὶ ἀριστείων διενεμήθη εἰς τοὺς ἐργάτας τῆς ἡμέρας ταύτης. Αὐθιμὲρὸν ἐγένετο καὶ ἡ ἀπόλυσις τῶν ξένων ὑπαλλήλων, ἐκτός τῶν ἀρχαίων φιλελλήνων.

Τὸ 1843 συνέστη ἡ ἐθνοφυλακή.

Τὸ 1863 ἀνυγορροῦν Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὁ Γεώργιος Α'.

Τὸ 1453 τέλος τῆς Ἑλληνικῆς Αὐτοκρατορίας ἦτις διήρκεσε 1423 καὶ ἄλως τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ἡ θανούσα ἐμὴ σύζυγος καλῶς ἐπισταμένη τὰ τῆς οἰκίας καὶ οἰκονομίας ἐγκατέλειπε χειρογράφους συνταγὰς κατασκευῆς διαφόρων γλυκυσιμάτων, κατασκευαζομένων μετὰ φειδῶς ἐν ἀφθονίᾳ.

Τούτων γίνεται ἡ δημοσίευσις οὐχὶ ὅπως παράσχωμεν καὶ

μονία ως πρὸς τὴν κατασκευὴν τοῦ χάρτου διὰ τῶν ρακῶν (κουρελίων), διότι ὁσμήραι ταῦτα ἀποκαθί ταῦτα ἀκριβῶς. Εὐρίθνη δὲ ὡς νῦν τὸς πρὸς κατασκευὴν τοῦ χάρτου ὑπὸ τοῦ Βάττη συνίσταται οὗτος εἰς τὸ βράζειν τὴν τατριμμένην ξύλον, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἀφαιρεῖται ἡ βητινώδης ὕλη διὰ προσθήκης σόδας· τὸ ξύλον τοῦ ἐλάτου εἰς τὸ καταλλήλοτερον.

ΒΕΥΚΟΛΟ, κατασκευὴ τοῦ σφραγιστικοῦ κηροῦ.

Λάβε Τερεινθίνης δραστην	μέρη	5
Κόμμ. λίκκας χρώματος ξανθοῦ	»	5
Τερεινθίνης τῆς Βενετίας	»	1
Κιννάβαρος (θειρῶχον ὑδράργυρον ἐρυθρὸν) »		2 1/2

Τὴν ἐν πηλίνῳ βερνικωμένῳ ἀγγεῖῳ δι' ἐλαφροῦ πυρὸς, εἰτα πρόσθε τὴν λάκκον καὶ ἀνακίνει μέχρις ἐντελοῦς συμμίζεως. μετὰ ταῦτα πρόσθε καὶ τὴν Τερεινθίνην τῆς Βενετίας, καὶ πάλιν ἀνακίνει μέχρις οὗ πάντα καλῶς ἐνωθῶσι· τούτων οὕτως ἐχόντων πρόσθε κατ' ὀλίγον διὰ κοσκίνου τὸ κιννάβαρον καὶ ἀπὸ-συρον τὸ ἄγγος ἐκτὸς τοῦ πυρὸς εἰς γλιν ταχυτέρα ἢ ἐνωσις αὐτοῦ· εἰτα σχηματίσων ράβδους ἢ χύσον εἰς τύπη.

Χρησιμότης οὐρων.

Κατὰ νεωτέρας παρατηρήσεις ἐξάγεται κατ' ἔτος ἐν Παρισίοις περίπου 300 ἑκατομ. δκ. οὐρων. Τὸ πλεῖστον μέρος τούτων γίνεται εἰς τὴν ποταμὸν· ἐξ ὀλίγου μόνον μέρους ἐξάγεται ἀμμωνία. Ἐκαστὸν ἰκθυοκὸν μέτρον οὐρων, ὅπερ ἴσον ἐστὶ μετὰ 1,000 λίτρας ἵτοι περίπου 800 δκ. κεκαρσμένον διὰ τοῦ θεικοῦ ὀξέος, παρέχει 12 δκ. θειοῦχου ἀμμωνίου, ὅπερ ἐμπεριέχει ὀλίγον ἀζωτον, ὅπερ εἶναι ἡ θρεπτικὴ οὐσία τῆς κόπρου. Τὸ ποσὸν τοῦτο τοῦ ἀζώτου ἐμπεριλαμβάνεται εἰς 640 δκ. κόπρου πρὸς λίπανσιν τῶν ἀγρῶν.

Διὰ τὰ φουσκῶν τις 10 στρέμματα γῆς ἀπαιτοῦνται 8,000 δκ. φουσκῆς· ἀντὶ λοιπὸν τούτης δύναται τις νὰ μεταχειρίζεται τὰ οὐρα καὶ ἀντὶ 800 δκ. φουσκῆς ἀπαιτουμένης δι' ἑκαστον στρέμμα, δύναται τις νὰ μεταχειρισθῇ 1,000 περίπου δκ. οὐρων.

Ἐν ἡγγλῇ ὁ τρόπος οὗτος ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν καὶ διὰ σι-λῶνων ἐκ Γουτταπέρκας, μεταφέρουσι ταῦτα εἰς μεγάλας ἀποστάσεις.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΓΕΩΡΓΙΚΗ

ΜΙΚΡΑ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Περιστερὰ.

Αἱ Περιστερὰ, οὖσαι πολλῶν εἰδῶν, παρέχουσι τῇ πτηνολογίᾳ μεγίστην πρόσθεσιν, διότι ἐνδεκάκις τοῦ ἔτους γεννῶσι καὶ ἐπωάζουσιν· ὥστε ἐν ζεύγος περιστερῶν παράγει κατ' ἔτος ἑνδεκά ζεύγη νεοσσῶν· ἔχουσιν δὲ καὶ αὐταὶ ἀνάγκην περιποιήσεως.

Ἡ τούτων κατοικία ἢ περιστερῶν, πρέπει νὰ συνίσταται ἐξ ἐκδομῆς ἐν σχήματι μικροῦ καὶ ὑψ. λου πύργου, ὁρωμένου με-κρόθεν καὶ ἔχοντος μικρὰς ὀπὰς, ἐν εἰδει παραθύρων ἵνα προφυλάττωνται ἐκ τῶν ἐπιβλαβῶν ζώων καὶ ἀρπακτικῶν πτηνῶν. Ἀπαιτοῦσι δὲ καὶ αὐταὶ μεγάλην καθαριότητα.

Οἱ αἱ ὄρνιθες, οὕτω καὶ αἱ Περιστερὰ τρέφονται διὰ παντός εἰδους ὀσπρίων, ἰδίως δὲ διὰ σιτηρῶν καὶ βικίου, ὅπερ πολὺ ἀγαπῶσι, καὶ ὅπερ δὲν πρέπει νὰ ᾔνη καθαρόν, ἀλλὰ με-μιγμένον μετ' ἄλλων ὀσπρίων. Μεγίστην δὲ ἡδονὴν αἰσθάνονται αἱ Περιστερὰ περιφερόμεναι εἰς βοτάνῃ. Περιφερόμεναι δὲ καὶ βόσκουσαι ἐν τοῖς ἀγροῖς, δὲν ἀναμολχεύουσι τοὺς κεχωσμένους κόλλας, ἀλλὰ τρώγουσι καὶ κατὰστρέφουσι τὰ ἐν τῇ καὶ τοὺς κολλίας, ὅστινες μεγάλως βλάπτουσι τὰ σπαρτά. Ὡστε συμφέρει εἰς τὴν Γεωργίαν νὰ ἔχῃ περιστερῶνας περὶ τοῦ ἀγροῦ.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ἐγκυμοσύνη τῶν ζώων.

Ἡ ἵππος (φορὰδα) μένει ἐγκυος περισσότερον τῆς γυναικός, ἵτοι ἡμέρας 336, ἐν τῇ γυνὴ μένει 270 ἢ 275. Ἡ ἐλάς 280. Ἡ ἄρκος 250. Ἡ ἀγνὴς (προβάτινα) 155. Ἡ ἀρκὴ 155. Ἡ Χοῖρος (γουροῦνη) 112. Ἡ Κύνων 60 καὶ ἡ δισόπις (κατα-λι) 80 ἡμέρας.

Ἐπωαεὶς τῶν πτηνῶν

Ἡ ὄρνις ἐπωάζει τὰ ἐαυτῆς ὥς εἰς ἡμέρας 21· τὰ δὲ τῆς νήσσης εἰς 26. Ἡ Ἰνδιάνος ἐπωάζει τὰ ἐαυτῆς ὥς εἰς ἡμέρας 26· τὰ δὲ τῆς ὀρνίθου εἰς 24, καὶ τὰ τῆς νήσσης εἰς 27. Ἡ νήσσα τὰ ἐαυτῆς· μόνον ἐπωάζει καὶ οὐχὶ ἄλλου πτηνοῦ εἰς 30 ἡμέρας. Ἡ χήνα ἐπίσης τὰ ἐαυτῆς μόνον εἰς 15 ἡμέρας. Ἡ περιστέρα τὰ ἐαυτῆς μόνον εἰς 18 ἡμέρας.

Ἐαραγωγὴ ὥων.

Τὰ εἰρημένα πτηνὰ τίκτουσι (γεννῶσιν) ἐτησίως κατὰ μέσον ὅρον ἢ μὲν Ὀρνις 180 ὥς. Ἡ δὲ Νήσσα 30. Ἡ Χήνα 15. Ἡ Ἰνδιάνος 25· καὶ ἡ Περίστερα 20.

Ἀναλογία ὁρμένων πτηνῶν πρὸς τὰ θήλας.

Εἰς πετεινὸς ἀρκεῖ ἐπὶ 20—25 Ὀρνίθων. Εἰς Χήν ἐπὶ 10—12 Χηνῶν. Εἰς Πάππος ἐπὶ 10—15 Νησσῶν. Εἰς Ἰνδιάνος ἐπὶ 10—12 Θηλέων.

Ἀριθμὸς ἐπωαζόντων ὥων.

Ἡ Ὀρνις κολύμπει καὶ ἐπωάζει καλῶς 13—14 ὥς. Ἡ Ἰνδιάνος 14—16. Ἡ Χήν 10—12. Καὶ ἡ Νήσσα 2—14.

Μελίσσαι.

Μία κυψέλη δίδει κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίως 5—8 ὀκάδας μέλιτος καὶ περὶ τὴν ἡμισίαν ὁρὰν κηρίου. Μία κυψέλη περιέχει 20—25 χιλ. μελισσῶν, αἵτινες ἔχουσι βάρος μέχρι 2 ὀκάδων. Ἡ τούτων Βασίλισσα γεννᾷ καθ' ἑκάστην 200 ὥς, καὶ κατ' ἔτος 40—50 χιλιάδας. Τὸ εἰσόδημα ἐκίστης κυψέλης ἀνέρχεται κατ' ἔτος καὶ ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς εἰς 10—15 δραχμῶν. Ὁ τῶν κυψελῶν τρυγητὸς (συγκομιδὴ τοῦ καρποῦ) γίνεται κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον. Ἡ ἐν τῇ κυψέλῃ ἀνάπτυξις τῶν μικρῶν μελισσῶν γίνεται κατὰ τὸν Μάϊον, καὶ τοῦτο ὀνομάζουσιν οἱ μελισσοργοὶ ἀπόλυμα τῶν μελισσῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΥΨΕΙΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

Ἐν Παρίσι τοῖς οὐδαὶς ἐπὶ Βασιλείας τοῦ Φιλίππου ἡρώα τις ἐστὶν ὁ Ἱατρός τοῦ Βασιλέως ἢ τῆς Βασίλισσης, οὗτε τις ἐστὶν ὁ βασιλικὸς χειρουργὸς καὶ τις ὁ μαευτήρ. Οἱ Ἱατροὶ διακρίνονται ἐκ τῆς παιδείας, ἐκ τῆς διαγνώσεως καὶ ἐκ τῆς θεραπευτικῆς μεθόδου, δι' εὐδοκίμων συγγραφῶν καὶ διὰ τούτων ἐκέρχονται φήμην καὶ ὑπόληψιν. Οὗτε ὁ Δουποσιάρν, οὗτε ὁ Ἀνδράλ, οὗτε ὁ Βελπὼ κλπ. ἦσαν βασιλικοὶ Ἱατροί, οὗτε τις ἐγνώριζε τίνες ἦσαν οἱ τῶν Βασιλέων Ἱατροί.

Τότε οἱ στρατιωτικοὶ Ἱατροὶ πρὸς οὐδὲν ἐλογίζοντο. Νῦν δὲ πάντες προστρέχουσι πρὸς τοὺς τῶν Βασιλέων Ἱατροὺς καὶ οὐδὲ λως ἐξετάζουσι οἱ οὗτοι· εἰσὶν. Νῦν ἀρκεῖ νὰ φέρῃ τις περὶ τὸν λαμὸν στρατιωτικοῦ Ἱατροῦ γαλόνι καὶ εἶνε ὁ ἐξοχώτατος τῶν Ἱατρῶν.

Τότε προηγεῖτο ἡ μάθησις τῆς ἐπιστήμης καὶ εἴτα ἐγένετο δεκτὸς εἰς ὑπηρεσίαν στρατιωτικοῦ Ἱατροῦ. Νῦν ἀρκεῖ νὰ γίνῃ τις δόκιμος· καὶ αὐτομάτως καθίσταται ἐξαίρετος Ἱατρός διὰ τῆς προσθήκης γαλόνιων. Καὶ μήπως ταῦτα γίνονται εἰς τοὺς Ἱατροὺς; Ὁ τρόπος οὗτος ἐπικρατεῖ καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας· ὁ τίτλος ἀρκεῖ νὰ δείξῃ τινὰ ἐπίσημον, ἀπορροαῖον καὶ ἀριστον κατ' ἀρετὴν καὶ παιδείαν.

Τότε καθηγῆται ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἐγένοντο οἱ διὰ συναγωνισμοῦ ἐνώπιον σοφοῦ ἀκροατηρίου καὶ πλείους ἑκατῶν. Νομοιοθετοῦνται ὅντα ἀφανῆ καὶ ἀγνωστα ἐν τῇ ἐπιστήμῃ ἐκ τούτων ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ κατέστη ἡ κορυφὴ τοῦ ἀγέιου.

Πᾶσα ὑπηρεσία καὶ πάντες οἱ κλάδοι αὐτῆς νῦν ἐξυτελεῖσθαι καὶ ἐξηχερώθησαν· οὐδὲν ὑπάρχει εἰς τὴν προσήκουσαν θέσιν του, πλὴν μικρῶν ἐξαιρέσεων.

Ἐπὶ Ὀθωνος οἱ ἡγέται τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ ἐνετείοντο ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ἰθυσίαζον ὑπὲρ ταύτης καὶ ὁ λαὸς ἐξωοιγεῖτο ἐκ φιλοπατρίας. Ἡ Πατρίς ἦτο τὸ σύμβουλον ἐκάστοι· ὁ λαὸς εἶχεν αἰσθημα καὶ αὐταπάνοιχεν μισοῦμενος τοῦ ἡγέτης.

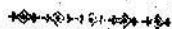
Ὁ Ἡρώτης Γ' Σεπτεμβρίου 1843 Καλλέργης, ἐκ τῆς φρονήσεως τοῦ ὅποιου διεσώθη τὸ ἔθνος ἐκ τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας, ἐπειδὴ τὸ Ὑπουργεῖον τότε τοῦ Μαυρικουδάτου τοῦ ὅποιου ἀπέτελει μέρος ἔδωκε ὑπονοίας δυσχερείους, ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐξηγέρθη σύσσωμος καὶ ἐπετέθη κατὰ τῆς οἰκίας τοῦ Ἰωαννουλλάκη καὶ, ἐάν

μή ἐσώζετο ὡς ἄγνωστος, ἤθελε ὑποστῆ μαρτύριον θανάτου. Ἐκ-
τοῦ ἐπιβὰς εἰς πλοῖον ἐν Πειραιεὶ κατέφυγεν εἰς τὴν Γαλλίαν
καὶ ὑπέστη ἐκρυσίαν ἐξορίαν.

Ἐπὶ βασιλείας Γεωργίου Α'. σύσσωμος ὁ λαὸς τοῦ Πειραιῶς
ἐξεγέρθη, ἔχων ἀρχηγὸν τὸν γηραιὸν Θ. Ἀφεντούλην, καὶ ἐπο-
λορήσας τὴν οἰκίαν τοῦ Κομνηνοδόρου καὶ ἐπέμεινε διὰ τὴν
πρώσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Πρωθυπουργίας. Ἐγένετο συμπλοκὴ με-
ταξὺ στρατοῦ καὶ τῶν πολιτῶν, ἐφανεύθησαν τι ἐς καὶ ἐπὶ τέλους
ἠναγκάσθη νὰ περαιωθῇ τῆς Πρωθυπουργίας του. Ἄλλοτε ὁ
λαὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐξηγέρθη κατὰ τοῦ νέου Πρωθυπουργοῦ Δη-
λιγιάννη καὶ ἐθράκισε τὰ παράθυρά τῆς οἰκίας του.

Ἦδη ὁμῶς ὁ λαὸς κατέστη ἀναίσθητος καὶ ἰδιοτελής, ἐνώ-
πιον δὲ τῆς ἰδιοτελείας του οὐδὲν ἱερὸν καὶ ὅσιον ἔχει.

Μεταξὺ τῶν δρασάντων ὑπὲρ τῆς Πατρίδος μας πολιτικῶν
διεκρίθη ὁ πρῶτος Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Ν. Λεβίδης, τοῦ ὁ-
ποίου ἡ ἀμάραντος δόξα ἐγένετο διὰ πολλῶν καὶ ἰδία διὰ τῶν ἀ-
ποκαλύψεων του καὶ διὰ τῶν ἀξιομνημονεύτων διαταγῶν του πρὸς
τὸν ἀρχηγὸν τῆς Ἀνατολικῆς Μοίρας περὶ βομβαρδισμοῦ τῶν
ὑποδούλων παραλίων, ἐν αἷς διαβλέπει τις τὴν μέχρι ποιη-
τικῆς ἐξάρσεως φιλοπατρίας του καὶ τὰ πρὸς τὴν Πατρίδα εὐ-
γενῆ αἰσθημάτων του διὰ τῶν φράσεων: «... Ἐνσπεύρατε τὸν τρό-
μον. Μὴ φείδεσθε οὐδενός. Αὕτη εἶνε ἡ διαταγή μου, ἡ διαταγή τῆς
Πατρίδος κτλ.» καὶ διὰ τὴν διαταγὴν πρὸς ἀπόδοσιν τιμῶν εἰς
τοῦ νεκροῦ τοῦ φονευθέντος ἀνθυποπλοίαρχου Ἑμμ. Ἀντωνιάδου
καὶ τῶν δύο μόνων φονευθέντων νεωτῶν τοῦ κατὰ θάλασσαν στρα-
τοῦ μας. «Ὁ Οὐρανὸς αἰς δεξιῇ τὰς ψυχὰς των!... Καταθέσατε
στέφανον ἐξ ἀνθέων τοῦ ἀγροῦ.» Πρὸς τὴν παροῦσαν Κυβέρνησιν
πολλὰ ὀφείλονται, ἰδίως δὲ εἰς τὸν ἐξῆγον πολιτικόν
καὶ ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν Στέφανον Σκουλιούδην διὰ τὴν ἐπι-
δεξιὸν πολιτικὴν του, ὡς καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
ὑπουργὸν Ἀνδρέα Σιμόπουλον διὰ τὰ μεγάλου λόγου ἀξία
οἰκονομολογικὰ νομοσχέδιά του.

Ὁ ἐν Σόφῳ διδάσκαλος κ. Εὐτύχιος Ταραντίνο-
ς εὐδοκίμως διδάσκειν ἐπὶ πολλὰ ἔτη καὶ κατὰ πᾶσιν ἐργασθεὶς
εἰς τὴν διδασκαλίαν ἔχει σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ πλεονέκτη-
μα τοῦ νὰ εἶναι ἐξαίρετος ὁδοντοίατρος καὶ ὡς τοιοῦτόν ἡ «Φοί-
βη» συνιστᾷ κτλ. καὶ ἀνεγνώστους του.